

Posudek k diplomové práci

Bohdan Žáček: Otevřené organismy kolektivního investování v tuzemské i v zahraničních právních úpravách.

Rozsah diplomové práce Bohdana Žáčka přesahuje minimálně požadovaný standard, formální a obsahová úroveň je spíše průměrná.

Autor zvolil téma, k němuž se nepojí prakticky žádné odborné právní monografie a ani časopisecká literatura není nijak bohatá. Převažuje literatura z oblasti ekonomické vědy, což se v práci negativně odrazilo. Dílo se nese spíše v popisné rovině akcentující ekonomické aspekty problematiky. Vědecký právní charakter díla je minimální. Autor sice podává základní právní členění a analýzu, právní podstatu vztahů, které v oblasti kolektivního investování vznikají, však spíše pomíjí či zmiňuje jen okrajově. Velmi postrádám např. právní analýzu otázky variability základního kapitálu subjektivních organismů kolektivního investování (akciových společností), i s přihlédnutím k evropské úpravě tvorby a zachování základního kapitálu.

Statistické údaje v kapitole 4 jsou cenné, autorova práce s nimi je však minimální. Chybí jasně formulované závěry, komentáře, formulované již v samotné kapitole, která tyto statistiky přináší. Text diplomové práce v tomto směru musí být souvislý a cílený. Není možné uvádět data jen tak v prostoru, aniž z nich autor vyvodí jasné konkrétní závěry relevantní pro zvolené téma.

Na druhé straně je třeba ocenit množství přínosných informací, které práce podává např. o otevřených formách kolektivního investování z oblasti lucemburského, anglického či německého práva. Tyto pasáže ale opět působí poněkud nespojitě s ostatními částmi práce (nebo jen nedostatečně) a neplyne z nich jasný a podrobně rozpracovaný závěr (doporučení, kritika, odsudek) pro oblast tuzemské právní úpravy.

Závažnější věcná pochybení či nepřesnosti jsem v práci nezaznamenal, snad až na občasné používání pojmu „subjekt“ v kontextu, který takové užití nepřipouští (když autor měl na mysli zejména podílové fondy).

Formální úroveň práce je snad odpovídající. Diplomant se nedopouští stylistických ani jazykových chyb, malá je ale práce s poznámkovým aparátem. Ten autorovi slouží spíše jako prostor pro několik dílčích doplnění než pro odkazy na odborné prameny. Je zřejmé, že těchto pramenů nebylo k dispozici dost, několik ale přece. V poznámkovém aparátu se práce s nimi měla projevit důsledněji. Z formálního hlediska lze též vytknout používání přemíry zkratk (např. OPF, UPF, ZKI), které se v odborném textu nejeví jako vhodné. K větší přehlednosti výkladu by přispělo, kdyby autor jednotlivé kapitoly a podkapitoly označil též názvy, nikoliv jen čísly.

Vzdor uvedeným výhradám dílo hodnotím jako způsobilé obhajoby, jeho celkové hodnocení nicméně ponechávám závislé na průběhu této obhajoby.

V Praze dne 15. ledna 2008

JUDr. Petr Čech LL.M.